

[K. Pedersen.]

under Amtskommunerne, med ca. 50 pCt. af Skattebehovet paa fast Ejendom og i Byerne vel med mellem 10 og 15 pCt., saa ser jeg ikke, man kan komme Sagen stort nærmere, end Statistiske Meddelelser gør det ved at omsætte Skattetrykket i Procent i Forhold til den raa Indkomst; saa er den nuværende Fordeling af Skattetrykket den, at det for Hovedstadskommunerne er 7,8 pCt., for Provinsbyerne 9,4 og for Landkommunerne omkring 12.

Da Lovforslaget har været grundigt debatteret i det andet høje Ting, finder jeg ingen Anledning til at komme stærkt ind paa Enkelthederne. Jeg skal blot fremsætte nogle Bemærkninger angaaende de to Afsnit i Forslaget.

Det første Afsnit omhandler det Beløb, som skal udtages af de kommunale Budgetter — eller som skal ydes i Tilskud; det bliver for saa vidt det samme. Det var oprindeligt 74,5 Mill. Kr., men ved Ændringsforslaget om Tilskud til Sygehusene bliver det omkring 85 Mill. Kr., og da hele den samlede kommunale Skatteudskrivning nu for 1936—37 er steget til et Beløb af 335 Mill. Kr., vil det svare til ca. 25 pCt. af Skatteudskrivningen. Med Hensyn til Beløbets Størrelse vil jeg sige, at skal man have en økonomisk Udligning, som betyder noget, maa vi efter min Opfattelse have et Beløb frem omkring ved det, der er Tale om her, men her melder sig det første og vigtigste Spørgsmaal: er det Beløb, som man udtager, eller som man yder i Tilskud, nu ydet paa en saadan Maade, at man ikke svækker det kommunaløkonomiske Ansvar? Og her vil jeg særlig nævne det største af Beløbene, nemlig det, som vedrører de sociale Udgifter, de 35,7 Mill. Kr.; det er for saa vidt ogsaa her, den største Uoverensstemmelse er mellem det forelagte Forslag og det Ændringsforslag, som vi har stillet i det andet høje Ting.

Det kan ikke være nødvendigt, at baade Refusionsforbundet og Udligningsforbundet skal deltage i Udgifterne. Det er muligt at naa det Maal, man tilsigter, ved at foretage en Deling mellem Staten og Kommunerne og saa fjerne Refusionsforbundet. En Udstykning som den, Forslaget tilsigter, er egnet til at forflygtige det økonomiske Ansvar i Kommunerne, hvilket undergraver Tilliden til det kommunale Styre. Er det f. Eks. nødvendigt, at Aldersrenteudgiften, som Kommunalbestyrelsen kun har ringe Indflydelse paa, skal deles i 4 Dele, mellem Opholdskommunen, Staten, Refusionsforbundet og Udligningsforbundet? Nej; lad

os faa en ren Linie med Fordeling mellem Stat og Kommune, saa at der, hvor Kommunerne har ringe eller ingen Indflydelse paa Udgifternes Højde og Omfang, der overtager Staten dem, og der, hvor Kommunerne har Bestemmelsesretten, maa de bære saa stor en Del, at det økonomiske Ansvar styrkes i Stedet for, som det er Tilfældet her, at svækkes. Polititudgifterne er efter min Opfattelse ikke egnede til at indgaa i et Udligningsforbund, fordi det letter Udgifterne der, hvor der ikke skulde lettes. I Stedet for kunde man have medtaget Delinkventomkostninger o. lign. Med Hensyn til Skoleudgifterne er vi derimod i Princippet enige i, at vi kan udtage et Beløb af disse; jeg vilde dog mene, det var bedre, om man forhøjede Tilskuddet til Lærerlønningerne, at Staten her overtog en større Part. Hvad angaar Tilskuddet til Sygehusene paa indtil 3 Kr. pr. Indbygger, er vi i Princippet enige.

Naar jeg nu ser, hvad den højtærede Minister har ændret paa andre Omraader, gaar Glansen dog for en stor Del af det. Der er for det første en Forhøjelse af den i Forvejen, om jeg saa maa kalde det, uretfærdige Ejendomsbeskatning; den skal jeg nu senere vende tilbage til, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa den her. For det andet er der Fjernelsen af den Bestemmelse i Loven om kommunale Ejendomsskatter, hvorefter Amtet under visse Forhold vil kunne udskrive personlig Skat. Man skal altsaa efter denne Ordning ikke have Mulighed for, hvis der bor Folk med store Indkomster i Amtskommunen, som ikke er Grundejere, at lade disse yde et ringe Bidrag for de Gode, Amtskommunen byder dem. Det er vanskeligt at finde Retfærdighed i dette.

Ikke mindre uforstaaeligt er det, naar der foreslaas, at fra og med Skatteaaret 1938—39 ophæves den Bestemmelse, hvorefter Amtskommunerne i Sønderjylland udskriver Skat direkte paa Sognekommunerne. Hvilken Grund er der nu til at slette denne Særbestemmelse, hvorved opnaas, at en Del af Amtsskatterne fordeles paa Indkomsten? Har de økonomiske Forhold bedret sig saa meget i de sønderjyske Landsdele? Det er sikkert vanskeligt for store Dele af Befolkningen at finde Mening i, at Regeringen ved Gennemførelsen af dette Lovforslag paa nuværende Tidspunkt vil give Landbruget og Landmændene i Sønderjylland nye og store Vanskeligheder at kæmpe med.

Det andet Afsnit i Lovforslaget vedrører Dækningslovene. Her skal jeg særlig omtale den faste Ejendomsskat, som skal paalignes.